

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπας ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΥΝΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ ἐκλογικὴ κίνησις ἤρχισε μὲ τὰ σωστά της. Ἡδὴ διὰ πυρίνων χαρακτήρων προβάλλει τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου τοῦ λαοῦ **Δημ. Σούτσου**. Τὴν πρώτην δὲ τοιχοκόλλησιν καὶ ἀνάρτησιν τῆς οἰονεὶ κόκκινης δημοκρατικῆς σημαίας τοῦ δημοφιλοῦς νεροπαρόχου καὶ δροσοπαρόχου δημάρχου ἐπανηγύρισεν εἰς φαιδρότατον συμπόσιον συγκαλέσας πολλοὺς ἐκλογεῖς ὁ παρὰ τὸν Σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρόμου τρομερὸς βιομήχανος **Μιχαήλ Σκορδαρᾶς** ὁ μεταβάλλων τὰ δένδρα εἰς ἀμάξας. Καὶ ἔπειτα μετὰ βεγγαλικῶν καὶ πυρτῶν εἰς τοῦ δημάρχου, ὅπου ζητωκραυγαί, κουδέντα κομματικῆ, καὶ τὰ λοιπὰ.

Τερατώδη πράγματα μᾶς λέγουσιν περὶ τῶν Θεσσαλ. Σιδηροδρόμων τοῦ κ. Μαυρογορδάτου. [Δηλαδή, ὅτι αἱ 200 χιλ. μέτρα τοῦ σιδηροδρομικοῦ τούτου συμπλέγματος κατασκευάζονται ἀντὶ **ὀκτώ** μόνον ἑκατομμυρίων φράγκων, τοῦ ἐργολάβου ὠφελουμένου, τί νομίζετε; ... **ἑπτὰ**, λέγει, ἑκατομμύρια, διότι ὡς γνωστὸν ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ ἐξεχωρήθη εἰς τὸν κ. Κυρίκην ἀντὶ 15 ἑκατομμυρίων. Μὲ ἄλλας λέξεις ἡ δαπάνη τῆς κατασκευῆς εἶνε φράγκα 40,000 δι' ἕκαστον χιλιόμετρον!!! Ἐνῶ οἱ Εὐρωπαῖοι δαπανῶσι συνήθως ὑπὲρ τὰς 100,000. Τὸ πρᾶγμα γίνεται λοιπὸν ἐβραϊκώτερον παρ' ὅσον ὑποθέτομεν.

"Ἄλλο. Μᾶς λέγουσιν, ὅτι εἰς τὴν θέσιν *Πιλάφ-Τεπέ*, ἀνώμαλον καὶ πετρώδες ὕψωμα, ὡς ἐν τοῖς τεχνικοῖς ὄροις τοῖς προσηρημένους εἰς τὴν σύμβασιν, ἐκβραχισμοὶ δὲν ἐγένοντο, καὶ ὁ κίνδυνος κατὰ τὴν κυκλοφορίαν εἶνε τοσοῦτον προφανὴς καὶ βέβαιος λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν πολλῶν τῆς γραμμῆς ἐλιγμῶν, ὥστε νομίζομεν ἄξιον κόπου νὰ συστήσωμεν τὴν ἀποστολὴν ἐκεῖ τῶν γάλλων μας μηχανικῶν, πρὶν ἴδωμεν κρημνιζομένους ἐκ τοῦ βράχου ἐκείνου τοὺς ἀδελφοὺς Θεσσαλούς.

Ἰυδέποτε ἡ χωροφυλακὴ ἐφάνη τόσῳ φιλόανθρωπος καὶ φιλόζωος ὅσῳ χθὲς καὶ σήμερον δι' ὅλης τῆς ἡμέρας διώκουσα ἀμειλίκτως τοὺς θέλοντας καὶ καλὰ νὰ σκοτωθοῦνε νεαροὺς κυρίως Βαλταδῆζην καὶ "Αἵχλερ καὶ τρέχοντας πρὸς

ἀναζητήσιν μερῶν ἐρήμων, ὅπως αἱ γάταις ὅταν θέλουν νὰ γεννοβολήσουν. Πρώτῃ ἐκστρατεία εἰς τὰ Πατήσια εἰς τὸ κτήμα τοῦ Μωραϊτίνου, ὅπου ἀνέμενον τὴν χωροφυλακὴν ἐλθοῦσαν καὶ σκορπίσασαν αὐτοὺς.

"Ἐπειτα γκρὰν δεῖπνον εἰς τῆς *Εὐρώπης* πρὸς ἀνακούφισιν ἐκ τῶν κόπων τῆς ἐκστρατείας καὶ σήμερον πρωὶ εἰς τὰς 6 ἄλλη ἐκστρατεία διαλυθεῖσα ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς καὶ τίς οἶδε ποίαν ἄλλην διάλυσιν θὰ ἔχωμεν, ἀφοῦ δὲν βρίσκουν κήμειαν μάνδραν νὰ μονομαχήσουν δι' ὅλης τὰς ἡμέρας καὶ δι' ὅλης τὰς νύκτας. Εὐτυχῶς ἡ Πλατεία Συντάγματος ἐφειδρύνθη γθὲς κάμποσο ἀπὸ αὐτὰ τὰ τραγικοκομικὰ, δι' ἃ ἐννοεῖται δὲν δίδει παρὰ τσακισμένον.

Ἐρωτῶμεν τὸν κ. Νομάρχην :

Πεντάκις καὶ πλέον ἀπορρίπτεται ἤδη ὑπὸ τῶν φυλακισμένων ὁ ἄρτος τοῦ χορηγή-τοῦ ὡς ἐπιβλαβὴς καὶ κακοροϊζικός· ἡ δὲ νομαρχία ἐξακολουθεῖ νὰ τῷ χορηγῇ τὴν σφραγίδα της, καὶ δὲν διατάσσει νέαν δημοπρασίαν; Διὰ τί; διὰ τί;

Κάτωθεν τοῦ προμαχῶνος τῶν Ὀλυμπίων ἔχοντας τόσην παρῳδίαν φρουρίου μετ' ἐπάλξεων—τῶν ἀνθοφόρων καὶ ἀεριοφωτοφόρων γλαστρῶν—ὑπάρχει λοιπὸν φυσικὰ καθὼς εἰς πᾶν φρούριον ἡ τάφος μὲ τὰς ἀντηρίδας της. Γνωρίζετε ὅτι πᾶσα τάφος ἐν ὥρᾳ πολέμου πληροῦται νεροῦ, καὶ ἐν ὥρᾳ εἰρήνης ξηραίνεται. Φαίνεται λοιπὸν τώρα ὅτι ἔχομεν πόλεμον—ἀφοῦ εἶνε ἐν πλήρει ἀκμῇ ἡ θεατρικὴ, ὠδικὴ καὶ μπαρμπουναρχικὴ περίοδος,—διότι ἅπαντες οἱ πολῖται φιλοτιμοῦνται νὰ ταῖς γεμίσουν ὕδατος φεῦ! ἀμμωνιούχου! Καὶ καθίσταται τὸ ὄραμα φρικτὸν καὶ τὸ ὄσφραμα φρικτότερον. Καὶ δὲν ἐσυλλογίσθησαν ἀκόμη ὁ Δῆμος καὶ ἡ ἀστυνομία νὰ τοποθετήσουν ἐκεῖ οὐρητήρια, διὰ νὰ παύσῃ αὐτὴ ἡ δυσώδης ἀσχημία τοῦ περιπάτου καὶ τῶν Ὀλυμπίων. Ἡδύναντο ὅμως ἀντὶ οὐρητηρίων νὰ τοποθετήσουν αἰῶνια ἐκεῖ—ἡ τοῦλάχιστον δι' ὅλης τῆς νυκτὸς φρουροῦντας κλητῆρας,—οἵτινες νὰ ἐμποδίζουσιν τοὺς σεβωσιμίους πολίτας ἀπὸ τοῦ νὰ θαλασσόουν τὴν τάφρον!

Τὸ ἀναγινῶσκον δημόσιον δέον νὰ αἰσθανθῇ χαρὰν, διότι ἐξεδόθη ἐκ νέου τὸ ἔξοχον μυθιστορικὸν ἀριστούργημα, ὁ

Περικλῆς συγγεγραμμένον ὑπὸ ἄγγλου ἐμβαθύναντος, τόσον πολὺ εἰς τοὺς ἐνδόξους καιροὺς τοῦ Περικλέους, καὶ ἀναπαραστήσαντος αὐτοὺς, τότε ζωηρῶς, ὥστε τὰ πρὸ χιλιάδων ἔτων τελεσθέντα νὰ τὰ συμπλέξῃ εἰς εἰκόνας ζωντανῶ μυθιστορήματος, ἐνδιαφέροντος τὸν Ἕλληνα κυρίως καὶ τὴν ἑλληνίδα περισσότερον ἀπὸ τὰ πολυπλοκώτερα καὶ μᾶλλον περιπαιτιώδη μυθιστορήματα. Τοῦ *Περικλέους* προσεχώ; θέλομεν δημοσιεῦσαι μακροτέραν μελέτην τοῦ συνεργάτου ἡμῶν 'Ονούλου. Μεταφρασμένη εἶνε ὑπὸ τοῦ ἐξόχου ἑλληνιστοῦ κ. Ν. 'Αργυριάδου, τοῦ συνεργασθέντος ἐν ἔτει 1833 ἐν Βιέννῃ εἰς τὸ Λεξικὸν τοῦ Γαζῆ, τοῦ μεταφράσαντος εἰς γλυκυτάτην καὶ γνησίαν δαμνῶδη τὴν *'Οδύσειαν* τοῦ 'Ομήρου καὶ εἰς μελίσματα καθαρῶς τὸν *'Ιππόλυτον* τοῦ Εὐριπίδου, τὸν δημοσιογραφῆσαντα μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀτὸ τῶν διαυγαστέρων ἀρχαίων ἑλληνικῶν πηγῶν ἀντλούμενου ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ 'Ελληνισμοῦ καὶ 'Ορθοδοξίας, ἀγωνισθέντος μὲ δύναμιν φιλοσοφικὴν καὶ ἱεραποστολικήν, γυμνασιαρχήσαντος ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ποτε ἐν Λαμῖαι, καὶ τώρα μετὰ μακρὰν πνευματικὴν ὁδοιπορίαν ἐλθόντος ἐνταῦθα ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ξεκουράσῃ ὀλίγῳ τὴν κεκμηκυῖαν ὑπαρξίν του, καταγινόμενος εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἐξαντληθέντων ἔργων του, οἷα ὁ *Περικλῆς*, τὰ ἀπόκρυφα τοῦ *Βατικανοῦ* καὶ ὁ *Θωμᾶς Σάττερτον*. Θεωροῦμεν ἔργον ἐθνικῆς φιλοτιμίας καὶ ἐθνικῆς παιδαγωγικῆς, τὴν διάδοσιν τοῦ *Περικλέους*, μοναδικῶς εἰς τὸ εἶδος του καὶ γεννῶντος ἀληθῆ ἔρωτα πρὸς τὴν εὐκλεσεστέρην ἀρχαιότητα. Ὁ *Περικλῆς* πωλεῖται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μας ἀντὶ 5 φράγκων.

Ἐκ Βερολίνου σταλὲν εἰχομεν δημοσιεῦσαι διάφορόν τι περὶ Γεωργαντοπούλου τινος; προσληφθέντος ὡς γραμματέως τοῦ κ. Μαυροκορδάτου κατὰ τὴν εἰς Μόσχαν ὁπιστολήν αὐτοῦ, περὶ οὗ ἐλέγετο ὅτι εἶνε Ρουμῶνος τὴν πατρίδα καὶ τὴν ὑψηλότητα καὶ τὰ λοιπά.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ᾤμεν δίκαιοι πρὸς πάντας, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τοὺς φίλους μας, κατόπιν πληροφοριῶν ἃς ἐσχάτως ἐλάβομεν, παρατηροῦμεν ὅτι ὁ ἐκ Βερολίνου γράψας ἐπλανήθη εἰς τὴν περὶ τοῦ νέου Γεωργαντοπούλου ἐκτίμυσίν του. Διότι ὁ ἐν λόγῳ νέος εἶνε ἀνεψιὸς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει δικηγοροῦντος ἀρίστου φίλου μας κ. 'Ιωάννου Γεωργαντοπούλου, πρωτοστατούντος πάντοτε ἐν τοῖς ἐθνικοῖς καὶ τοῖς ἐκπαιδευτικοῖς μετ' ἀληθοῦς πόνου καὶ ἀγάπης. Οἱ γονεῖς δὲ ἀνεψιοῦ καὶ θεῖου ἐγεννήθησαν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὴν Μεγαλοῦπολιν, ὥστε εἶναι τοσοῦτον Ρουμῶνι ὅσον θὰ ἦσαν ὁ ἀρχαῖος Φιλοποίμην ἢ ὁ νεώτερος Παπᾶ Φλέσσας. Ὁ πατὴρ τοῦ νέου Γεωργαντοπούλου, Εὐστάθιος Γεωργαντόπουλος, ἀρχαῖος δικηγόρος ἐν 'Ελλάδι, ἐχρημάτισε πληρεξούσιος τῶν ἐν Ρουμανίᾳ 'Ελλήνων εἰς τὴν τελευταίαν 'Εθνοσυνέλευσιν, διρκῶς δὲ διεύθυνε τὸ ἐν 'Ιασίῳ ἑλληνικὸν προξενεῖον, ἐσάκις ἀπῆν ὁ 'Ελλην πρέξενος. Ὁ υἱὸς του, ὁ νῦν προσκεκολλημένος εἰς τὴν ἐν Βερολίῳ πρεσβείαν μας, ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὸ 'Ελληνικὸν Λύκειον τοῦ ἐν Γαλαζίῳ κ. Βενιέρῃ, μετέβη εἰς Βιέννην, ὅπου ἐτελειοποίησε τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του ἐν τῷ Αὐτοκρατορικῷ Λυκείῳ τῆς Μαρίας Θερεσίας ἐπὶ ἐξαετίαν ὅλην· μετὰ ταῦτα ἐσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν Γενεύῃ, ἐπιθυμῶν δὲ νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κλάδον τῆς πατρίδος του, διωρίσθη γραμματεὺς τοῦ ἐν Βερολίῳ ἑλληνικοῦ προξενείου, ἔνεκα δὲ τῆς γλωσσομαθείας του, διότι γινώσκει ἄριστα τὴν γερμανικὴν, γαλλικὴν, ρωσικὴν καὶ ρουμουνικὴν, προσεκολλήθη εἰς τὴν ἐκεῖ 'Ελληνικὴν Πρεσβείαν.

'Εμακρογορήσαμεν ἴσως ὑπὲρ τὸ δέον, ἀλλ' ἐνομίσαμεν κατὰ τὸ δέον ἵσταται ἐπειδὴ ἐν τῷ φύλλῳ ἡμῶν προσεβλήθη ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία του, τὸ τιμαλφέστερον ὅπερ ὀφείλει νὰ ἔχῃ πᾶς 'Ελλήν, ὑπὸ τοῦ φύλλου ἡμῶν πάλιν ἐπρεπε ν' ἀποδοθῇ αὐτῷ αἱ ἐθνικαὶ τιμαί.

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν 'Αθηναίων ἀδελφῶν Βλάχων ὁ ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν κῆπος τοῦ Κλαυδίου τείνει νὰ γίνῃ κῆπος τοῦ 'Ανθῶνος, καὶ θὰ ἐγίνετο ἀληθῶς τοιοῦτος, ἐάν οἱ διευθύνοντες εἶχον περὶ αὐτοῦ μακροτέρην περίοδον ἐνοικιάσεως. Ἀλλὰ καὶ τώρα κῆτρεψαν, ἐκαθάρισαν, ἐκαλλώπισαν, εἰσήγαγον μηχανὰς πάγου, καὶ προσφέρουσιν ὅτι πολυτιμότερον ἐν τῇ ἐποχῇ αὐτῇ καὶ ἐν τοιοῦτῳ κέντρῳ Ταχυδρομείου, Ὑπουργείου, τῆς διασταυρώσεως τῶν κυριωτέρων ἀρτηριῶν, σκιὰν δὴλαδὴ ὑψικομοῦντος δάσους καὶ δρόσον καὶ παγωμένο νερὸ καὶ παγωμένην μπίραν εἰς φιάλας καὶ λεμονάδας καὶ καφὲν καὶ ἄνθη καὶ πίδακας καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου τὴν εὐπροσθήγορον προθυμίαν τῶν διευθυνόντων.

Τὰ δροσιστικώτατα, ἀναψυκτικὰ καὶ εὐωδιάζοντα ὁπωρικά ἀνοίξεως τε καὶ θέρους εἶναι ἐν πλήρει πλέον ἀκμῇ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Οἱ ὑγειονόμοι φρονοῦν ὅτι διὰ τῶν ὁπωρῶν τούτων, ἀπὸ τῶν πόρων τῶν ὁποίων διαρρέει ἀνοίξεις, γίνεται ἡ ἀνανέωσις τοῦ ὁργανισμοῦ. ὑπὸ τὴν ἐποψὶν ταύτην ἀλάνθαστον ψυχιατρεῖον εἶναι ἡ Μεγάλῃ Παράγῃ τῆς ἀγορᾶς, διηρημένη εἰς τμήματα καὶ ὑπουργεῖα, μὲ ξεχωριστοὺς ὑπουργοὺς ἐπὶ κεφαλῇς ἐκάστου τμήματος, δυναμένους ν' ἀπασχολήσουν καὶ ἑκάστον πελάτας διὰ μιᾶς, προσφέροντες, ζυγίζοντες, ἐκλέγοντες τὰ ὠραιότερα κεράσια, νεοφανῆ ἀχλάδια, μαγαρεμνιώτισες φράουλες, πρῶϊμα βερύκοκκα, καὶ δροσερὰ μὲ συμπάθιο ἀγγουράκια. Καὶ τί δὲν ἔχει ἡ μεγάλη Παράγῃ; Κενώνετε τὴ καθημερινῶς εἰς τὰ σπήτια σας, ἂν θέλετε νὰ εὐτυχοῦν ἐν ὑγείᾳ καὶ δρόσῳ.

Εἰς τοὺς πόθους καὶ τὰς εὐχὰς τῶν συγγενῶν του καὶ φίλων, ἀνταπεκρίθη πληρέστατα διὰ τῶν λίαν εὐδοκίμων ἐξετάσεων του ἐνώπιον τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς, ὁ ἐκ Κορινθίας κ. **Γ. Γαρέζος**. Τῷ εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα, ἅμα συγγαίρομενοι καὶ τῇ καλλίστῃ οἰκογενεῖᾳ του.

Εἰκὼν.

Μετὰ τὸ λοκτρὸν τοῦ Δαμασκηνοῦ πρῶτ' πρῶτ' θέλεις νὰ ἀναπαυθῇς εἰς τὰ *'Ολύμπια*; ζητεῖς ἓνα λουκούμι.

Καὶ σοὶ τὸ φέρονον.

Τὸ λουκούμι ἀμφιβάλλει; ἂν πρέπει νὰ καταταχθῇ μετὰ τῶν ὑγρῶν ἢ τῶν στερεῶν σωματίων. Τὸ νερὸ εἶνε κατὰ γράμμα ζέον. Ἀντίκρυ σου δὲ εἰς τὴν δεξαμενὴν εἰς ὑπρέτης πλύνει ἐπιχαρίτως τοὺς πόδας του, ἐνδιατρίβων ἰδίως περὶ τὸ δακτυλικὸν σύστημα. Καὶ ὁπισθὲν σου εἰς σεβάσμιος ἀποχρέμπεται!!

Δὲν ἐπερίμενέ τις βεβαίως νὰ ἴδῃ τὰ Καταστήματα Κρούπ νὰ συντελῶσιν εἰς τὴν αὐξησιν τῆς καταναλώσεως τῆς μετάξης. Καὶ ὅμως ἡ *Industria serica* τοῦ Τουρίνου βεβαίως ὅτι ἐν Γερμανίᾳ κατασκευάζουσι κανόνια ἐκ

χάλυβδος· και μετάξις. Τὰ ἐκ χάλυβδος· κανόνια δὲν ἔχουσι τὸ σύνθησι· πάχος, ἀλλ' ἰσχυροποιούνται διὰ στρώματος συγκειμένου ἐκ κλωστής μεταξίνης· ὅπερ καλύπτεται δι' ἑτέρου στρώματος ἐκ κόμω· ἐλαστικοῦ (guttapercha ἢ caoutschok) στερεοποιημένου, πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῆς ὑγρασίας.

Ἐκ τῶν ἠνωμένων πολιτειῶν ἐξάγονται κατ' ἔτος· ἰδίως διὰ τὴν Εὐρώπην θεωρητικὰ μηχαναὶ ἀξίας πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ταλλήρων καὶ ἄροτρα ἀξίας πλέον τῶν 300 χιλ. ταλλήρων. Τούτο δεικνύει τὴν ὑπεροχὴν τῆς γεωργίας τῆς εὐδαίμονος χώρας.

Ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ κακόβουλοι καὶ ζηλότυποι, ἄνθρωποι ὀρεγόμενοι μὲν τῆς δόξης, πλὴν μὴ ἔχοντες τὰ προσόντα καὶ μὴ ἐργαζόμενοι πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῆς, ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ πυχρόσμιον φήμιν ἀποκτήσαντες Παστέρ, καὶ προσεπάθησαν ν' ἀποδείξωσι· ἐν τὰ συγγράμματά αὐτοῦ ἀνάξια τῆς ἀξίας ἣτις ἀποδίδεται αὐτοῖς, αὐτὸν δὲ φιλόδοξον καὶ πλεονέκτην (ἀνάγκη ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα ὅτι ὁ Παστέρ εἶνε λίαν νευροπαθὴς καὶ ὡς ἐκ τούτου ὕστερος). Ὁ τοῦ Ἑρῶλ γεωργικὸς σύλλογος εἰς τὴν τῆς 21 λήξαντος μηνὸς συνεδρίασιν αὐτοῦ μιᾷ φωνῇ ἀπεδοκίμασε πᾶσαν κατὰ τοῦ Παστέρ καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ ἐπίθεσιν, δι' ἐγγράφου του δὲ πρὸς τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐπανθυμίζει τῷ ὑπουργῷ τὴν εὐγνωμοσύνην ἣν ὁ τόπος χρεωστέει τῷ Παστέρ διὰ τὰς εὐεργεσίας ἃς παρέσχε τῇ γεωργίᾳ διὰ τῶν λαμπρῶν αὐτοῦ ἀνακαλύψεων ἐπὶ τῶν ἀσθενειῶν τοῦ μεταξοσκώληκος, τῆς κατασκευῆς τοῦ ὄζου, τῆς θερμάνσεως τῶν οἴνων, τῶν μiasματικῶν ἀσθενειῶν τῶν προσβαλλόντων τὰ κατοικίδια ζῶα (χολέρα τῶν ὀρνίθων, ἀνθραξ τῶν προβάτων καὶ βοῶν) καὶ τῶν μέσων πρὸς πρόληψιν αὐτῶν διὰ τοῦ ἐμβολιασμοῦ,

πάντων ἔργων τιμώντων καὶ τὸν ἐργάτην καὶ τὴν πατρίδα αὐτοῦ.

Οἱ ἐπιτεθέντες κατὰ τοῦ Παστέρ ἀπεδοκίμασθησαν ὁμοθυμαδὸν καὶ ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς ἐταιρίας τῆς γεωργίας ἧς πρόεδρος· εἶνε ὁ περιώνυμος χημικὸς Δυμάς.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Κλοπὴ ἐν Αἰγίνῃ, συμβᾶσα περὶ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1882, δι' ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ρήξεως, δραχμῶν ὑπὲρ τὰς χιλίας.

Δι' αὐτὴν κατηγορεῖται ὁ Παναγῆ· Ζαφειρίου, κρεοπώλης ἐν Αἰγίνῃ· Ἠλικίας ὡς εἴκοσι πέντε ἔτων· φυσιογνωμίᾳ ἑκτακτος· ἐκφρασίς· προσώπου· ζώδης· κεφαλὴ ὑπερμεγέθης· ὀφθαλμοὶ κεχωσμένοι ἐν ταῖς κόγχαις αὐτῶν, καὶ ἐκείθεν ἐκπέμποντες ζρερόν τι πῦρ... πρωτοτύπου μο· ομμανίας, ὡς θι· ἴδωμεν· κατηγορήθη καὶ ἄλλοτε, καταδικασθεὶς, ἐπὶ διαταράξει οἰκιακῆς εἰρήνης.

Γυνὴ εἶνε, ἀλλὰ γρηῃ ἐβδομηκοντούτις, ἡ ἐξ ἧς ἐκλάπησαν τὰ χρήματα.

Πρῶτον στοιχεῖον, δίδον ρωμαντικὴν χροιάν εἰς τὴν δίκην εἶνε ὅτι τὰ κλαπέντα χρήματα, προήρχοντο ἀπὸ τὸν χρυσὸν τῆς Καλιφορνίας. Εἶχεν ἐκεῖ παιδί ἡ γρηῃ, Δημητροῦλα τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον τῆς ἔστειλε τακτικά.

Δεύτερον στοιχεῖον, φρικωδῶς ἐπιτεῖνον τὴν ρωμαντικὴν χροιάν τῆς υποθέσεως εἶνε ἡ ἰδιοτροπία τοῦ κατηγορουμένου, ὡς εὐηρεστήθη νὰ ἀποκαλέσῃ εἰς ἕκ τῶν μαρτύρων, ὁ κ. Δήμαρχος Αἰγίου, τὴν μονομανίαν τοῦ κατηγορουμένου ἀδελφὴν ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν πρό τινων μηνῶν ἀνεγινώσκωμεν ἐν τινι ἐφημερίδι, νεκροθάπτου γαλλικῆς τινος πολί-

70

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

70

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 492)

— Ἡ ἀμφισβολία δὲν εἶνε πλέον δυνατὴ, ἐπιθύρουν ὁ βαρὺνος· ὅτε ἀνέγνω μέχρι τέλους τὴν διήγησιν τοῦ ναυαγίου· ὁ ἀδελφός μου ἀπέθανε! Τὸ σῶμα αὐτοῦ κεῖται ἐν τῷ πυθμένι τοῦ Ὀκεανοῦ, ἐὰν δὲν εὖρε φέρετρον ἐν τῇ κοιλίᾳ κήτους ἢ φαλαίνης.

Μειδιάμα στυγνὸν συνέστειλε τὰ χεῖλη του.

Ἠνωρθώθη· μὲ ὀφθαλμοὺς ἐκπέμποντας λυκόχρους λάμψεις· καὶ ἤρξατο βαδίζων διὰ μεγάλων βημάτων. Τὸ αἷμα ἀνῆρχετο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· του καὶ ἤσθάνετο ὅτι κατελαμβάνετο ὑπὸ σκοτοδίνης· εἶχεν ἀνάγκην κινήσεως.

— Δικάμου τὰ ἑκατομμύρια! Δικά μου τὰ ἑκατομμύρια λεγε. ἔ!

Καὶ ἐγέλα ὁ ἄθλιος, ἐγέλα ὡς δαίμων τρίζων τοὺς ὀδόντας του.

Ἄλλ' ἐν συγχύσει τῶν τρομερῶν σκέψεων αὐτοῦ τῷ ἐπὶ πηλθε μία, ἣτις κατέστειλεν αἰφνης τὴν ἀγενῆ χαρὰν του. Ὡχρίασε, τὸ μέτωπόν του ἐπεσκιάσθη, ἡ φλόξ τοῦ βλέμματός του ἀπεσβέσθη.

Ἐὰν ὁ μαρκήσιος δὲν ἀπέθανε! Μὴ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σωθῇ καὶ αὐτὸς ἐκ θαύματος, ὡς οἱ δύο αὐταὶ; Ἐπειτα δὲ τίς οἶδεν, ἂν δὲν ἐπεδιβάσθη ἴσως ἐπὶ ἄλλου πλοίου ἢ ἐπὶ τοῦ «Ἀτρομήτου»; Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἠδύνατο νὰ φθάσῃ. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ μὴ προτρέχῃ τοσοῦτον, ἔπρεπε νὰ περιμεῖνῃ ἀκόμη. Μετὰ τοσαύτας προσπάθειάς, ἀφοῦ διεδραμάτισε τόσον καλῶς τὸ πρόσωπόν του, θὰ ἦτο λίαν ἀνόητον νὰ διακινδυνεύσῃ ταῦτα πάντα διὰ τιος ἀπερισκεψίης. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ᾔναι ὑπομονητικὸς καὶ νὰ ὑπομένῃ.

Συλλογιζόμενος πάσας τὰς ἡδονάς, ἃς ὠνειροπόλει, τὰς χαρωπάς νύκτας, τὰς ἀκολασίας, τὰς ἀσωτίας, ἠσθάνετο φρικίαν καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ ὑφίστατο παντοειδῆς ἡδυπαθεῖς παθήσεις.

Ἔστη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θαλάμου αἰφνης, ἔμεινεν ἀκίνητος πρὸς στιγμὴν, τὴν χεῖρα στηρίζων ἐπὶ τοῦ καίοντος μετώπου του. Ἐσκέπτετο.

— Τὸ νὰ ζήσω οὕτω ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι χρόνον εἶναι ἀφόρητον, εἶπε δι' ὑποκώφου φωνῆς, ρίπτων τὴν κεφαλὴν

χνης, τeléσαντος τοῦ ἔρωτος αὐτοῦ μετὰ πολυμήρου πτώματος γραίας, ὅπερ εἶχεν ἐκθάψει μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ παρὼν κατηγορούμενος, φρονιμώτερος βέβαια, ὠνειροπόλει ζωντανὰ γηράματα.

Ἰδοὺ περίπου τί κατέθεσεν ἡ γηρά :

— Ἦτο νύχτα, ἀγρία, τρικυμία, κακὸ ἀνάψα τὸ καν-
τῦλι μου, ἔπεσα νὰ κοιμηθῶ· ἔξαφνα ἀκούω, καὶ ἤθελαν ν'
ἀνοίξουν τὴν πόρτα μου μετὰ μαχαίρι· σηκώνουμαι — ποῖός
εἶνε ; — Εἶμαι ἐχτρός σου. Ἀνοίγει ἡ πόρτα· μπαίνει μ' ἓνα
μαχαίρι ; τὸ χέρι ὁ κατηγορούμενος· τὸν ἐγνώρισα· τραβᾷ
ἔς τὸ καντῦλι καὶ τὸ σβύνει μετὰ τὰ χέρια του. Χυμῶ ἐγὼ
καί... τοῦ πέρνω τὸ μαχαίρι ἀπὸ τὰ χέρια ! καὶ τοῦ κόβω
καὶ τὸ χέρι ! ἐκεῖνος βλαστημάει : ... τὸ σταυρὸ σου !
Φεύγω, καὶ τὸν ἀφίνω μέτα· ζητῶ βοήθεια ἀπὸ ἓνα γείτο-
νά μου· ἔρχεται μετὰ τὴν γυναῖκά του· βρίσκουμαι τὸ μαχαί-
ρι του μόνο καὶ τὸ πέρνουνε, καὶ με πέρνουν νὰ κοιμηθῶ ἔς
τὸ σπῆτι τους. Κλειοῦμαι τὸ σπῆτι. Τὸ πρωὶ τὸ βρίσκου-
μαι πάλι ἀνοιχτό, καὶ ἀπὸ τὸ σεντοῦκι μου ἔλλειπαν ὡς
1800 δραχμαίς.

Ἐρώτησις : Καὶ τί ἤθελε νὰ σοῦ κάμῃ, φρονεῖς ; ἤρθε νὰ
σε κλέψῃ ;

Ἀπάντησις : Ὅχι τὴν πρώτη φορά ἤρθε . . . νὰ με προ-
σβάλῃ !

Ἰλαρότης εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ἐρ. Ἐσένα ;

Ἀπ. Ἐμένα. Με εἶχε πιάσει ἀπὸ τὸ λαιμό.

Ἐρ. Δὲ σοῦ ἔβαλε ἄλλου πουθενὰ τὸ χέρι του ;

Ἀπ. Πουθενά . . .

Σημειωτέον ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ μαχαίρια τὰ ὅποια ἀρπά-
ζει ἡ γραία, τὰ σβυνόμενα κανδύλια, τὰ λαιμοπιασίματα,
εἶνε τὸ τρίτον στοιχεῖον τῆς ρωμαντικότητος : τὸ κατακό-
ρυφον μάλιστα : ἀνοίξατε τὸ δεύτερον ἄσμα τῆς Κυρὰ Φρο-

του πρὸς τὰ ὀπίσω· πρέπει νὰ παύσῃ πᾶσα ἀβεβαιότης νὰ
γνωρίζω ποῦ νὰ σταθῶ.

Ἀμέσως δὲ ἡ φυσιογνωμία του μετέβαλεν ἐκφρασίαν. Ἐ-
σωπτρίσθη καὶ ἐφάνη νύχαριστήμενος.

Τὰ χαρακτηριστικά του, πρὸ ὀλίγου ἡλλοιωμένα, δὲν ἐ-
νέβαινον νῦν τὴν ταραχὴν τῆς ψυχῆς του· αἱ κόραι τῶν ὀφ-
θαλμῶν του δὲν ἀντηνάκλων πλέον τὰς εἰδεχθεῖς σκέψεις
του· ἐν ἑαυτῷ ἰδίῳ τὰ πάθη δεδουλευμένα ὑπὸ τῆς θελή-
σεώς του ἦσαν ἐξεγγηγεμένα.

Θέλων ἵνα ἡ μαρκησία μὴ πληροφορηθῇ ἀκόμη περὶ τοῦ
ναυαγίου τοῦ « Ἀτρομήτου », οὐχὶ βεβαίως ἐξ οἴκτου πρὸς
τὴν δυστυχίαν, ἀλλ' ἐξ ὑπολογισμοῦ, ἐξηφάνισε ταχέως τὰς ἐ-
φημερίδας καὶ ρίψας νέον βλέμμα ἐπὶ τοῦ κατόπτρου, ἀφοῦ
ἀνέλαβε τὸ σύνθημα ὕψος του, μετέβη πλησίον τῆς νύμ-
φης του.

ΚΗ'

Ο ΝΑΥΤΗΣ ΤΟΥ ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ

Ἡ Λουκία ὠχροτάτη, καθημένη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου της,
εἰς τὴν συνήθη τῆς στάσιν, ἐν χανότητι, ἐν ἀκίνησίᾳ, μετὰ
χειρῶν συνηνωμένων ἐπὶ τῶν γονάτων, μετὰ βλέμματος ἀ-
πλανοῦς, βεθυθισμένου εἰς τὸ ζοφερόν, εἶχε τὴν σκέψιν αὐ-
τῆς ἀφιερωμένην εἰς τὸ ἄοριστον.

Ἐπὶ τῷ θυρῷ τῆς ἀνοιχθείσης θύρας ἐφρικίασεν, οἷον ἀ-
ποσπασθεῖσα ἀπὸ ὄνειρου καὶ βραδέως ἐστράφη.

σύνης τοῦ Βαλαωρίτου, καὶ θὰ νομίσετε ὅτι ἀναγινώσκετε
πρακτικὰ τῆς δίκης.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι δὲν ἐξακριβοῦται ὅτι αὐτὸς εἶνε καὶ
ὁ ἐκτελέσας τὴν κλοπὴν.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἐν Λονδίῳ κατὰ τὰς ἀρχάς τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐ-
δόθη μεγαλοπρεπὲς γεῖμα πρὸς τιμὴν τοῦ ἀφιχθέντος Προ-
έδρου τῆς κολοσσιαίας Τηλεγραφικῆς Ἑταιρίας **Western**
Union δόκτωρος **Nervin Green** παρ' ἀπασῶν τῶν τηλεγρα-
φικῶν ἐταιριῶν τῆς Ἀγγλίας· προεδρεύον τοῦ συμποσίου
τούτου ἦτο ὁ κ. **Pender** μέλος τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς, καὶ
πρόεδρος τῆς παρ' ἡμῖν Ἀνατολ. Τηλεγρ. Ἑταιρίας.

Ἐκ τῆς προπόσεως, ἣν ὁ κ. **Pender** προέτεινεν ὑπὲρ τοῦ
φιλοξενουμένου Προέδρου, ἀποσπῶμεν ὀλίγα τινά, ὅπως
γνωρίσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν καὶ τῇ ἡμετέρᾳ Τηλε-
γραφικῇ ὑπηρεσίᾳ τὴν ἔκτασιν τῆς κολοσσιαίας αὐτῆς ἐται-
ρίας, τὰς ἐργασίας αὐτῆς, καὶ τὴν ἁρμονίαν περὶ τὴν διοί-
κησιν καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς τηλεγραφικῆς αὐτῆς ὑπηρε-
σίας. « Δυσκολεύομαι », εἶπεν ὁ κ. **Pender**, ἀνὰ εὖρω τὴν
κατάλληλον λέξιν, ὅπως ἐκφράσω τὴν πανταχοῦ παρούσαν
ἐπίβλησιν τοῦ ἐντίμου δόκτορος, ὅπερ ὑπερηφανευόμεθα, ἔ-
χοντες σήμερον ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ἐπὶ τῆς ἀπεράντου ἐπι-
χειρήσεως, ἥς προϊσταται. Ὅπως δικαιολογήσω δὲ τὰς ἐκ-
φράσεις μου ταύτας, τὸ καλλίτερον, νομίζω, μέσον εἶνε, νὰ
δώσω ὑμῖν ὀλίγας στατιστικὰς πληροφορίας τοῦ μεγάλου
τῆς Ἑταιρίας ταύτης. Τὰ κεφάλαια αὐτῆς ἀνεβαίνουν εἰς 80
ἐκατομμύρια τετληνὰ, ἔχει 13,000 σταθμοὺς διεσπαρμέ-

— Καλημέρα, ἀδελφὴ μου, εἶπε διὰ τῆς θωπευτικῆς
φωνῆς τοῦ ὁ βαρόνος.

Αὕτη ἀπήντησε δι' ἐλαφρᾶς τῆς κεφαλῆς κινήσεως. Ἐ-
πιτα οἱ ὀφθαλμοὶ της, οὓς αἰφνυδία λάμψις διηύγασε, προ-
σγλήωθησαν ἄγωνιδῶς ἐρωτῶντες εἰς τοὺς τοῦ ἀνδραδέλ-
φου της.

Ὁ βαρόνος ἐκίνησε θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν.

Ἡ Λουκία ἀφῆκε νὰ διαφύγῃ ὑπόκωφος οἰμωγῇ.

— Πάντοτε χωρὶς εἰδήσεις ! εἶπεν ὁ Λέων.

— Τίποτε, τίποτε, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος, ζητῶν νὰ φανῇ
λίαν ιεθιμμένος, δὲν τολμῶ πλέον ν' ἀποπειραθῶ, ἵνα σὰς
ἐνθαρρύνω. Οὐτ' ἐγὼ δὲν δύναμαι πλέον νὰ μένω ἥσυχος,
ἤρχισαν νὰ με κυριεύουν κ' ἐμένα θλιβεραὶ ἰδέαι.

Ἡ Λουκία ἐξέβαλε νέαν οἰμωγὴν.

— Ἐν τούτοις ἀδελφὴ μου, πιστεύσατέ μοι, δὲν παύω
ἐλπίζων.

— Δὲν ἐλπίζω ἐγὼ πλέον, ἐψιθύρισε ἡ δυστυχὴς τε-
θλιμμένη.

— Ἄ ! σὰς παρακαλῶ, ὑπέλαβε ζωηρῶς ὁ Λέων, ἐλπί-
ζετε ἀκόμη· μέχρι τοῦ τελευταίου λεπτοῦ δρεῖλομεν νὰ
ἐλπίζωμεν κατὰ τὴν σκληρὰν ἡμῶν προσδοκίαν ἡ ἐλπίς
εἶνε τὸ μόνον καταφύγιον μας.

Ἡ Λουκία ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν μετ' ἀποθαρρύνσεως.

Ἐπεκράτησεν ἱκανῶς μακρὰ σιωπὴ.